

PHÁT BIỂU Ý KIẾN VỀ ĐỀ TÀI

"TRÊN ĐÒI, CÁI GÌ QUÝ NHẤT?" - VĂN MẪU 7

Đề bài: *Lớp em tổ chức buổi trao đổi về đề tài: "Trên đời, cái gì quý nhất?" An cho là lúa gạo, Bình nói là vàng bạc, Dung lại bảo là thời gian. Cuối cùng, thầy giáo khẳng định cái quý nhất là con người.*

Em hãy phát biểu ý kiến của mình và chứng minh ý kiến đó trong cuộc trao đổi ở lớp học.

Bài mẫu hay nhất

Liệu đã bao giờ bạn tự hỏi rằng trên đời này cái gì quý nhất? Trong buổi trao đổi về đề tài này, có ý kiến cho rằng lúa gạo là quý nhất. Lại có bạn cho rằng vàng bạc quý giá hơn. Một bạn có vẻ hiểu biết hơn khẳng định quý nhất là thời gian vì nó trôi đi thì sẽ không bao giờ trở lại. Nhưng cuối cùng quý nhất là gì? Có thể nói quý nhất chính là con người.

Tại sao lại nói như vậy? Tại sao con người lại là điều quý giá nhất trên đời. có thể khẳng định rằng con người quý giá nhất bởi những điều sau đây:

Thứ nhất, con người có thể làm ra lúa gạo. Một vật có trở nên giá trị hay không là ở tác dụng, vai trò của nó đối với một đối tượng.

Gạo lúa đương nhiên là rất quý với con người chúng ta thế nhưng nếu như không có con người thì lúa gạo làm ra cho ai dùng. Đặc biệt lúa gạo chỉ quý đối với những người Châu Á, còn đối với người Châu Âu họ lúa mạch thì gạo chỉ là thứ vất đi. Vì thế không thể coi lúa gạo là thứ quý nhất.

Thứ hai, vàng bạc đúng là rất quý, nó được sử dụng và ưu chuộng rộng rãi khắp các nước trên thế giới. Thậm chí những nước lớn còn thực hiện những cuộc xâm chiếm nước nhỏ để khai thác vàng bạc. Tuy nhiên nếu như không có con người thì vàng bạc cũng đâu có nghĩa lí gì. Nó có giá trị là do con người sử dụng và đặt cho nó giá trị đó. Con người có thể khai thác vàng bạc.

Thứ ba, thời gian quả là một thứ trôi chảy tuyến tính, một đi không trở lại nhưng nếu trái đất vẫn quay, thời gian vẫn trôi mà không có sự xuất hiện của con người thì thời gian ấy cũng không là gì.

Như vậy có thể thấy, mặc dù ba yếu tố trên rất quý đối với con người nhưng nó chưa phải là điều quý nhất. Có những thứ con người có thể làm ra, có những thứ con người

khai thác được và có những thứ chỉ khi có con người nó mới có giá trị. Chính vì con người đặt cho chúng những giá trị đó thì chúng mới được coi là quý. Vì thế con người có vai trò quyết định tất cả. Cho nên con người là điều quý giá nhất.

Bài mẫu 1

Trong tiết sinh hoạt sáng thứ bảy vừa qua, lớp em đã tổ chức thảo luận về đề tài: Trên đời, cái gì quý nhất?

Ba bạn An, Bình, Dung phát biểu rất hăng hái. An bảo rằng lúa gạo, Bình nói là vàng bạc, còn Dung thì cho rằng thời gian là quý nhất. Ba bạn đều khẳng định ý kiến của mình là đúng, chẳng ai chịu ai, đành nhờ thầy phân giải. Cuối cùng, cả lớp đồng ý với ý kiến của thầy: Con người là quý nhất.

Lúa gạo là loại cây lương thực do nông dân dầm dãi nắng sương, quanh năm vất vả làm ra để nuôi dưỡng con người, duy trì sự sống. Nếu không có lương thực, chúng ta sẽ chết đói. Ngày xưa, dân gian đã từng có câu: Có thực mới vực được đạo. Bởi thế, lúa gạo thật là quý, con người không thể thiếu nó, dù chỉ một ngày.

Trong những cuộc chiến tranh bảo vệ Tổ quốc, muốn đánh thắng giặc ngoại xâm, dân tộc ta phải có một đội quân khỏe mạnh, thiện chiến. Mà muốn khỏe thì phải ăn no, thực có túc thì binh mới cường, (lương thực đầy đủ, dùi dào thì quân mới mạnh).

Hiện nay, nước ta đang phấn đấu đạt mục tiêu: Ai cũng được ăn no, mặc ấm, ai cũng được học hành như ước nguyện thiết tha của Bác Hồ. Hơn nữa, nước ta lại là nước có nền kinh tế chủ yếu là dựa vào nông nghiệp nên việc xuất khẩu lúa gạo đổi lấy máy móc, trang thiết bị hiện đại để phục vụ sự nghiệp công nghiệp hóa đã được đặt lên hàng đầu. Thực tế những năm gần đây cho thấy lúa gạo là một nguồn thu rất lớn của nền kinh tế quốc dân. Bởi vậy ý kiến của bạn An cho rằng lúa gạo quý nhất là có lí.

Vàng bạc là thứ kim loại quý hiếm, có giá trị rất cao. Người ta thường ví quý như vàng, đắt như vàng đó sao? Khi ăn đã no, mặc đã ấm, có tiền dư thừa người ta thường hay mua vàng để dành làm của. Lúc cần thiết có vàng là giải quyết được những khó khăn về vật chất. Ngoài ra, vàng còn được dùng để chế tạo đồ trang sức, tô điểm cho vẻ đẹp con người. Muốn có vàng, người ta phải làm việc vất vả, dành dụm, tiết kiệm bao năm. Do đó, bạn Bình nói là vàng quý nhất cũng chẳng sai.

Theo bạn Dung thì lúa gạo, bạc vàng... đều quý, nhưng quý nhất vẫn là thời gian vì lúa gạo, vàng bạc... và bao nhiêu thứ khác con người đều có thể làm ra nhưng không ai làm ra được thời gian.

Thời gian gắn liền với từng con người cụ thể. Đời người trải qua thời thơ ấu, tuổi thiếu niên, tuổi thanh niên, trung niên và tuổi già, mỗi độ tuổi đều có nét đẹp riêng.

Tuổi ấu thơ và thiếu niên là quãng đời trong sáng nhất. Nó gắn liền với bao kỉ niệm về cha mẹ, anh em, mái ấm gia đình, về dòng sông bên nước, cây đa, lũy tre thân thuộc của quê hương.

Tuổi trẻ là tuổi đẹp nhất của đời người. Nó chứa đựng bao khát khao, mơ ước. Có người đã ví tuổi trẻ là mùa xuân, là tình yêu. Tuổi trẻ sung sức có nhiều điều kiện thuận lợi để thực hiện ý tưởng, hoài bão, để tự khẳng định mình.

Tuổi già là tuổi chín chắn và từng trải bởi đã từng vượt qua bao khó khăn, thử thách của cuộc đời.

Theo quy luật tuần hoàn của tự nhiên, xuân tới, xuân qua rồi xuân trở lại, mỗi năm một lần, nhưng con người thì không thể nào đi ngược thời gian. Những gì đã qua chỉ còn là kỉ niệm. Khi tóc đã điểm sương, muốn được sống lại những ngày thơ ấu, dù trong tay có bao nhiêu lúa gạo, bạc vàng đi nữa, ta cũng chẳng thể nào biến ước mơ ấy thành hiện thực.

Muốn hoàn thành một công việc nào đó, dù lớn hay nhỏ, chúng ta đều cần phải có thời gian. Ví dụ: học sinh học năm năm thì hết bậc tiểu học, bốn năm thì hết bậc trung học cơ sở, ba năm mới hết bậc trung học phổ thông. Người nông dân sau ba tháng gieo trồng, chăm sóc mới thu hoạch được một vụ lúa. Đường dây điện cao thế Bắc - Nam phải mất ba năm mới hoàn thành... Không có thời gian thì chúng ta không làm được việc gì cả.

Vậy thời gian là yếu tố quan trọng không thể thiếu để chúng ta học tập, lao động và tạo ra những của cải vật chất, tinh thần quý giá cho cá nhân, cho xã hội.

Sử dụng một khoảng thời gian cho một công việc nào đó nhưng không đạt kết quả theo ý muốn thì ta buộc phải làm lại từ đầu. Như vậy là ta đã đánh mất thời gian, đánh mất một phần của cuộc đời mình.

Trong quãng đời đi học, nếu chúng ta lười biếng, không chịu nghe theo lời dạy bảo của cha mẹ, thầy cô thì liệu khi bước vào đời, chúng ta có đủ năng lực để tự nuôi sống bản thân và đóng góp cho xã hội? Lúc đó ta muốn học lại từ đầu chắc không dễ dàng gì.

Sử dụng thời gian để học tập tốt, lao động tốt thì chúng ta sẽ tạo ra nhiều của cải vật chất (lúa gạo, vàng bạc...) và tinh thần, góp phần xây dựng đất nước ngày một giàu đẹp hơn.

Mỗi con người chỉ có một quỹ thời gian nhất định để sống, học tập và lao động. Vậy trong suốt thời gian sống ấy, ta phải làm gì để trước khi nhắm mắt xuôi tay, ta không phải hối hận vì những năm tháng sống hoài sống phí? (Ôtxtorôpxki). Đó là câu hỏi lớn đặt ra cho cả đời người, do đó ta phải biết quý thời gian mình đang sống.

Không khí cuộc trao đổi mỗi lúc một sôi nổi. Các bạn trong lớp cũng chia thành ba nhóm, nhóm nào cũng đem hết tài hùng biện để bảo vệ ý kiến của mình. Cuối cùng, bạn Thoa lớp trưởng đề nghị thầy chủ nhiệm phát biểu.

Từ đầu buổi tới giờ, thầy vẫn chăm chú quan sát, lắng nghe với thái độ nghiêm túc và vui vẻ. Thầy ôn tồn, chậm rãi nói:

- Tất cả ý kiến của các em đều có lí. Lúa gạo quý vì người nông dân phải đổ bao mồ hôi công sức mới làm ra được. Vàng bạc quý vì đẹp và hiếm. Thì giờ quý vì thì giờ đã trôi qua sẽ không lấy lại được. Nhưng theo thầy thì quý nhất vẫn là con người. Không có con người thì không có lúa gạo, vàng bạc và thì giờ cũng trôi qua vô vị. Con người là chủ thể của cuộc sống trên trái đất này. Với trí thông minh, óc sáng tạo và đôi bàn tay cần cù, khéo léo, con người đã làm ra bao điều kì diệu trong suốt mấy ngàn năm lịch sử. Kim tự tháp Ai Cập, Vạn lí trường thành, vườn treo Ba-bi-lon, tháp Ép-phen, những đường hầm xuyên đại dương, những con tàu biển chở hàng vạn tấn, những máy bay tốc độ hàng ngàn cây số một giờ, những con tàu vũ trụ bay nhanh hơn ánh sáng, đưa người lên tận mặt trăng để thám hiểm... đều là sản phẩm do con người làm ra. Từ ngàn xưa, con người đã được đặt ngang hàng với trời và đất (thiên, địa, nhân). Mỗi con người là một vũ trụ thu nhỏ, chứa đựng bao điều kì lạ. Sự phát triển nhanh chóng và mạnh mẽ của khoa học kĩ thuật hiện nay càng khẳng định tài năng siêu việt của con người.

Chúng em im lặng lắng nghe và thấy lời thầy nói rất đúng: con người là quý nhất! Em chợt nhớ tới những câu bà nội em hay ví: Người ta là hoa đất, Một mặt người bằng mười mặt của ... Vậy là tự bao đời, ông cha chúng ta đã đánh giá rất cao về giá trị con người.

Bài mẫu 2

Thứ Bảy tuần vừa rồi trong giờ sinh hoạt thường niên của lớp. Cô giáo chủ nhiệm đã cho chúng em thảo luận một đề tài vô cùng thú vị. Cô hỏi “Theo các em trên đời này cái gì là quý giá nhất?”

Bạn Mai thì cho rằng vàng bạc, kim cương là quý giá nhất. Vì theo bạn vàng bạc, Kim Cương phải trải qua quá trình tu luyện hàng trăm, hàng triệu năm mới có thể thành phẩm. Ngoài ra, chúng còn là mặt hàng vô cùng giá trị chúng mang lại nhiều lợi nhuận cho con người, giúp con người có thể thực hiện được nhiều ước mơ của mình.

Bạn Tùng thì lại cho rằng lúa gạo là thứ quý giá nhất, bởi theo Tùng để làm ra hạt gạo người nông dân vô cùng vất vả, một nắng hai sương trên đồng ruộng để duy trì sự sống cho con người. Bạn Tùng còn dẫn chứng nếu trong điều kiện có thiên tai, bão lụt động đất vàng bạc kim cương, thời gian, hay gia đình đều không cứu sống con người. Nhưng lúa gạo có thể duy trì sự sống tính mạng cho con người, giúp con người vượt qua khó khăn cấp bách.

Với bạn Trang thì cho rằng thời gian là quý giá nhất. Vì theo bạn trong một ngày chúng ta chỉ có 24 giờ nếu một giờ trôi qua đi chúng ta không bao giờ có thể lấy lại khoảng thời gian đó.

Nhưng riêng với em, em cho rằng “Gia đình là thứ quý giá nhất” bởi nếu không có cha mẹ, thì sẽ không có em ngày hôm nay. Với em gia đình là thứ thiêng liêng, gắn bó nhất mà không có gì có thể quý hơn. Gia đình là nơi nuôi dưỡng cho ta những ước mơ, cho ta sự chở che, cho ta sự bình yên, là nơi có cha mẹ người thân thương nhất, là nơi dù đi đâu, ở đâu em cũng luôn muốn quay về.

Bạn Trang cũng hùng dũng chứng minh cho ý kiến của mình rằng: Thời gian của bạn là cái quý giá nhất bởi thời gian gắn liền với tuổi thơ, với sự trưởng thành của mỗi con người. Khi thời gian trôi đi thì không thể lấy lại được, dù có tiền thì con người cũng không thể mua được thời gian.

Trang khẳng định rằng “Thời gian là món quà vô giá mà thượng đế đã ban tặng cho mỗi chúng ta. Việc sử dụng thời gian như thế nào cho hợp lý là điều vô cùng quan trọng, với mỗi con người” Thời gian còn gắn liền với tuổi trẻ sức khỏe, những người già nua, ốm yếu luôn mong muốn mình có thể trở lại thời kỳ tuổi 20 nhưng thời gian đã đi thì không trở lại bao giờ, nên chỉ có thể hối tiếc và tìm cách níu giữ nó mà thôi.

Thời gian cũng gắn liền với những kiến thức mà con người đã tích lũy được. Thời gian làm cho con người trưởng thành, nhiều kinh nghiệm sống. Như nhà thơ Xuân Diệu đã từng ước.

*“Tôi muốn tắt nắng đi
Cho màu đừng nhạt mất
Tôi muốn buộc gió lại
Cho hương đừng bay đi”*

Điều này thể hiện sự luyến tiếc thời gian của tác giả Xuân Diệu. Bởi thời gian nằm trong tuần hoàn của tự nhiên xuân đến rồi đi, thời gian không bao giờ dừng lại, không ngưng đọng với bất kỳ ai. Con người cũng nằm trong quy luật của thời gian: Sinh – Lão- Bệnh – Tử. Tất cả chúng ta ai cũng được sinh ra, lớn lên, trưởng thành, già đi rồi về với đất trời bao la, về giữa lòng đất mẹ. Dù muốn hay không muốn chúng ta cũng phải theo quy luật của thời gian.

Vậy thời gian là yếu tố không thể thiếu để chúng ta luôn phấn đấu trong lao động, học tập, tích lũy kinh nghiệm để tạo ra những giá trị vật chất, tinh thần khẳng định giá trị của bản thân mình trong xã hội, trong cộng đồng. Vì vậy, nếu bạn đang sử dụng thời gian không hợp lý là bạn đang sống hoài, sống phí, khi thời gian trôi đi bạn sẽ hối tiếc vì những khoảng thời gian bạn đã đánh mất một cách vô nghĩa.

Trước những lập luận sắc bén của Trang cả lớp dường như sôi nổi hơn. Nhiều bạn đã thay đổi quan điểm của mình đứng về phía của Trang cho rằng thời gian là quan trọng nhất.

Cuối cùng, bạn Vân lớp phó học tập đề nghị cô giáo chủ nhiệm phát biểu ý kiến của mình. Cô từ tốn đứng dậy rồi nói “Từ nãy tới giờ cô lắng nghe tất cả ý kiến của các em. Cô thấy em nào nói cũng có lý riêng của mình. Đúng là lúa gạo vô cùng quan trọng vì nó cho chúng ta sự sống. Nhưng cô muốn hỏi Tùng nhé ” Lúa gạo phục vụ cho ai? “. Tùng đứng lên nhanh nhẹn đáp lời cô “Dạ thưa cô lúa gạo phục vụ con người ạ”

Cô chủ nhiệm mỉm cười gật đầu. Rồi cô lại tiếp Cô hỏi Mai “Thế vàng bạc, kim cương phục vụ ai?” Mai đứng lên đáp cô: “Dạ con người cô ạ“. Cô lại mỉm cười.

Rồi cô quay sang hỏi Trang “Theo Trang nếu không có con người thì thời gian có ý nghĩa gì không? “. Trang đứng lên lúng túng nhìn cô không biết trả lời sao. Cô nhìn Trang âu yếm đáp ” Nếu không có con người thì thời gian trôi đi vô nghĩa. Thời gian có ý nghĩa vì con người sử dụng thời gian làm ra nhiều việc có ý nghĩa “. Cả lớp đều gật đầu tán thành ý kiến của cô.

Lúc bấy giờ cô quay sang nhìn tôi và hỏi “Gia đình thì có phải do con người tạo thành không Thu? “. Tôi đứng lên nhìn cô đáp “Dạ gia đình chính là những cá thể con người tạo thành, do quan hệ huyết thống hoặc quan hệ hôn nhân ạ “. Cô cười đáp “Đúng rồi, vậy gia đình chính là do con người tạo thành”

Rồi cô nhìn cả lớp giọng trầm ngâm cô nói: “Tất cả những điều các em nói đều đúng, nhưng tất cả những điều các em nêu ra đều nhằm mục đích phục vụ con người hoặc do con người tạo nên. Do đó, theo cô thì con người chính là điều quan trọng nhất”. Cả lớp tôi vỗ tay rầm rầm tán thưởng ý kiến của cô chủ nhiệm, vì sau những phân tích của cô, thì đưa nào cũng thấy đúng là con người là điều quan trọng nhất trong cuộc sống này.